

UNIVERSITY COLLEGE LONDON

University of London

EXAMINATION FOR INTERNAL STUDENTS

For The Following Qualification:-

B.A.

Old Icelandic

COURSE CODE : ENGLN34

DATE : 27-MAY-03

TIME : 10.00

TIME ALLOWED : 3 Hours

Answer Question 1 and two other questions.

Candidates must not present substantially the same material in any two answers, whether on this paper or in other parts of the examination.

1. Translate three of the following passages.

- (a) Eiríkr konungr gekk til borða at vanda sínum, ok var þá fjölmenni mikit með honum. Ok er Arinbjörn varð þess varr, þá gekk hann með alla sveit sína alvápnaða í konungsgarð, þá er konungr sat yfir borðum. Arinbjörn krafði sér inngöngu í höllina; honum var þat ok heimult gort. Ganga þeir Egill inn með helming sveitarinnar; annarr helmingr stóð úti fyrir durum. Arinbjörn kvaddi konung, en konungr fagnaði honum vel. Arinbjörn mælti, 'Nú er hér kominn Egill; hefir hann ekki leitit til brotthlaups í nótt. Nú viljum vér vita, herra, hvern hans hluti skal verða. Vænti ek góðs af yðr; hefi ek þat gort, sem vert var, at ek hefi engan hlut til þess sparit, at gera ok mæla svá at yðvarr vegr væri þá meiri en áðr. Hefi ek ok látit allar mínar eigur ok frændr ok vini er ek átta í Nóregi, ok fylgt yðr, en allir lendir menn yðrir skildusk við yðr; ok er þat makligt, því at þú hefir marga hluti til mín stórvel gort.'

Þá mælti Gunnhildr: 'Hættu, Arinbjörn, ok tala ekki svá langt um þetta. Mart hefir þú vel gort við Eirík konung, ok hefir hann þat fullu launat; er þér miklu meiri vandi á við Eirík konung en Egil. Er þér þess ekki biðjanda, at Egill fari refsingalaust heðan af fundi Eiríks konungs, slíkt sem hann hefir til saka gort.'

TURN OVER

(b) Þórr lífr á hornit, ok sýnisk ekki mikit, ok er þó heldr langt, en hann er mjök þyrstr; tekr at drekka ok svelgr allstórum ok hyggr at eigi skal þurfa at lúta optar at sinni í hornit. En er hann þraut ørindit ok hann laut ór horninu ok sér hvat leið drykkinum, ok lízk honum svá sem allítill 5
munr mun vera at nú sé lægra í horninu en áðr. Þá mælti Útgarða-Loki: 'Vel er drukkit, ok eigi til mikit. Eigi myndak trúa, ef mér væri frá sagt, at Ása-Þórr myndi eigi meira drykk drekka. En þó veit ek at þú munt vilja drekka af í qðrum drykk.' 10

Þórr svarar engu, setr hornit á munn sér, ok hyggr nú at hann skal drekka meira drykk, ok þreytir á drykkjuna, sem honum vannsk til ørindi, ok sér enn at stikillinn hornsins vill eigi upp svá mjök sem honum líkar. Ok er hann tók hornit af munni sér ok sér í, lízk honum nú svá sem minna hafi 15 þorrit en í inu fyrra sinni; er nú gott beranda borð á horninu. Þá mælti Útgarða-Loki: 'Hvat er nú, Þórr? Muntu nú eigi sparask til eins drykkjar meira en þér mun hagr á vera? Svá lízk mér, ef þú skalt nú drekka af horninu inn þriðja drykkinn, sem þessi mun mestr ætlaðr. En ekki muntu 20 mega hér með oss heita svá mikill maðr sem Æsir kalla þik, ef þú gørir eigi meira af þér um aðra leika en mér lízk sem um þenna mun vera.'

CONTINUED

- (c) En þeir fóru þegar inn til meginlands, ok síðan til Alþingis; ok gátu at Hjaltu at hann var eptir í Laugardali með tólfta mann, af því at hann hafði áðr sekr orðit fjorbaugsmaðr it næsta sumar áðr á Alþingi of goðgá. En þat var til þess haft, at hann kvað at Lögbergi kviðling þenna:

5

‘Vilkat goð geyja: grey þykkjumk Freyja.’

En þeir Gizurr fóru unz þeir kvámu í stað þann í hjá Qlfossvatni er kallaðr er Vellankatla, ok gærðu orð þaðan til þings, at á móti þeim skyldi koma allir fulltingsmenn þeira, af því at þeir höfðu spurt at andskotar þeira vildi verja þeim vígi þingvöllinn. En fyrr en þeir færi þaðan, þá kom þar riðandi Hjalti, ok þeir er eptir váru með honum. En síðan riðu þeir á þingit, ok kvámu áðr á mót þeim frændr þeira ok vinir, sem þeir höfðu æst. En inir heiðnu menn hurfu saman með alvæpni, ok hafði svá nær at þeir myndi berjask at eigi of sá á miðli.

10

15

En annan dag eptir gengu þeir Gizurr ok Hjalti til Lögbergs ok báru þar upp ørindi sín. En svá er sagt, at þat bæri frá, hvé vel þeir mæltu. En þat gærðisk af því, at þar nefndi annarr maðr at qðrum vátta, ok soggðusk hvárir ór lögum við aðra, inir Kristnu menn ok inir heiðnu, ok gengu síðan frá Lögbergi.

20

TURN OVER

(d) En er hon kom inn, þótti öllum mönnum skylt at velja henni sæmiligar kveðjur; hon tók því sem henni vóru menn geðjaðir til. Tók Þorkell bóndi í hönd henni ok leiddi hana til þess sætis sem henni var búit. Þorkell bað hana þá at renna þar augum yfir hjú ok hjörð ok svá hýbýli. Hon var fámalug um alt. Borð kómu fram um kveldit, ok er frá því at segja hvat spákonunni var matbúit. Henni var gorr grautr á kiðjamjólk ok matbúin hjörtu ór öllum kykvendum þeim er þar vóru til. Hon hafði mersingarspón ok kníf tannskeptan, tvíhólkaðan af eiri, ok var brotinn af oddrinn. En er borð vóru upp tekin, þá gengr Þorkell bóndi fyrir Þorbjörgu ok spyr hversu henni þykki þar um at litask, eða hversu skapfeld henni eru þar hýbýli eða hættir manna, eða hversu fljótliga hon mun vís verða þess er hann hefir spurt hana, ok mönnum er mest forvitni at vita. Hon kallask ekki muni segja fyrr en um morgininn eptir er hon hafði áðr sofit um nóttina.

En um morgininn at áliðnum degi var henni veittr sá umbúningr sem hon þurfti at hafa til at fremja seiðinn. Hon bað ok fá sér konur þær er kunnu fræði þat sem til seiðsins þarf ok 'varðlokur' hétu, en þær konur fundusk eigi. Þá var leit at um bæinn ef nokkur kynni.

CONTINUED

- (e) Þorkell segir: 'Þat má vera, at svá fœri mér at, ef ek væri hofðingi, at mér þœtti illt at deila við Hrafinkel, en eigi sýnisk mér svá, fyrir því at mér þœtti við þann bezt at eiga, er allir hrekjask fyrir áðr. Ok þœtti mér mikit vaxa mín virðing eða þess hofðingja, er á Hrafinkel gæti nokkura vfk róit, en minnkask ekki, þó at mér fœri sem oðrum, fyrir því at má mér þat, sem yfir margan gengr. Hefir sá ok jafnan, er hættir.' 5
- 'Sé ek', segir Þorgeirr, 'hversu þér er gefit, at þú vilt veita þessum monnum. Nú mun ek selja þér í hendr goðorð mitt ok mannaforráð, ok haf þú þat, sem ek hefi haft áðr, en þaðan af hofum vit jofnuð af báðir, ok veittu þá þeim, er þú vilt.' 10
- 'Svá sýnisk mér', segir Þorkell, 'sem þá muni goðorð vart bezt komit, er þú hafir sem lengst. Ann ek engum svá vel sem þér at hafa, því at þú hefir marga hluti til menntar um fram alla oss brœðr, en ek óráðinn, hvat er ek vil af mér gera at bragði. En þú veizt, frændi, at ek hefi til fás hlutazk, síðan ek kom til Íslands. Má ek nú sjá, hvat mín ráð eru. Nú hefi ek flutt sem ek mun at sinni. Kann vera, at Þorkell leppr komi þar, at hans orð verði meir metin.' 15
- Þorgeirr segir: 'Sé ek nú, hversu horfir, frændi, at þér mislíkar, en ek má þat eigi vita, ok munum vit fylgja þessum monnum, hversu sem ferr, ef þú vilt.' 20

TURN OVER

(f)	<p>Heill ver þú nú heldr, sveinn, ok tak við hrímkálki fullom forns miaðar —þó hafða ek þat ætlat, at myndak aldregi unna vaningia vel.</p>	5	<p>“Barri heitir, er vit bæði vitom, lundr lognfara. En ept nætr nío þar mun Niarðar syni Gerðr unna gamans.”</p>	30
	<p>Ørindi mín vil ek öll vita, áðr ek riða heim heðan: nær þú á þingi munt enom þroska nenna Niarðar syni.</p>	10	<p>Löng er nótt— langar ro tvær— hvé um þreyiak þriár? Opt mér mánaðr minni þótti en síá hálf hýnótt.</p>	35
	<p>Barri heitir, er vit bæði vitom, lundr lognfara. En ept nætr nío þar mun Niarða[r] syni Gerðr unna gamans.</p>	15		
	<p>Þá reið Skírnir heim. Freyr stóð úti ok kvaddi hann ok spurði tíðinda:</p>	20		
	<p>Segðu mér þat, Skírnir— áðr þú verpir sǫðli af mar ok þú stígir feti framarr— hvat þú árnaðir í iǫtunheima þíns eða míns munar.</p>	25		

CONTINUED

2. Choose two of the passages which you have translated in Question 1, and comment on any points of literary and stylistic interest.
3. R. G. Finch describes *Atlakviða* as 'an effective and vigorous statement of heroism triumphant in defeat'. Do you agree with this as an assessment of Gunnarr's role in the poem?
4. Either: (a) Each interpretation of *Skírnismál* itself has the status and function of myth, for each provides an image whereby the interpreter may perceive himself in his world.

(Paul Bibire)

To what extent do you think it is possible to make an objective interpretation of this poem?

- Or: (b) 'Snorri's genius has coloured everyone's ideas of the ancient religion of Scandinavia' (Jónas Kristjánsson). In the light of this statement, compare *Skírnismál* with Snorri's story of Freyr and Gerðr in *Gylfaginning*.
5. Either: (a) Comment on themes of illusion and perspective within the conception and narrative of Snorri's *Gylfaginning*.
- Or: (b) Compare the comedy of *Þrymskviða* with any you may find in Snorri's stories of Norse gods in *Gylfaginning*.
6. '*Egils saga* may be seen as a warning against intimate relations with royal power' (Bjarni Einarsson). Discuss the character of Egill Skalla-Grímsson in the light of this remark.
7. How truthfully do you think Ari represents his country in *Íslendingabók*?

TURN OVER

8. What do you think is the genre of the Vínland sagas, with reference to the genres of *fornaldarsaga* and *Íslendingasaga*?
9. Either: (a) How seriously does the author of *Hrólfs saga kraka* take Þóðvarr bjarki and other heroes in his story?
Or: (b) What nobility, if any, do you find in Signý's character as this is portrayed in *Vǫlsunga saga*?
10. Either: (a) 'Cold are the counsels of women' (Flosi Þórðarson). Do you think this is also what the author of *Njáls saga* believes?
Or: (b) According to Jónas Kristjánsson, the author of *Njáls saga* wanted 'to create vivid pictures, show life in all its variety, prompt questions rather than provide neat answers to everything'. Do you agree with this reading of the saga?
11. Peter Hallberg believes that *Hrafnkels saga* 'seems to lack even the slightest touch of humour'. Is this also your view?
12. Either: (a) Write an essay on understatement in any two *Íslendingasögur*.
Or: (b) According to Sigurður Nordal, medieval Icelandic writers succeeded 'in uniting much of the simplicity of colloquial speech with the richness of the language of books'. In the light of this comment, discuss the style of saga-writing in at least two sagas which you have read.

END OF PAPER